

ततः अंतःपुरप्रवेशोत्तरं रात्रेः प्रथमयामस्य समाप्तिकल्पत्वमत्रेति बोध्यं मध्यंगतं व्योममध्यं तारामध्यं च प्राप्तं अंशुमंतं शीतांशुं भानुमंतं सूर्ययोगेन प्रकाशवत्किरणवंतं ॥ गोष्ठेभ्रमंतं मत्तं वृषमिव ॥ १ ॥ पापानि पापजनकदुःखानि नाशयंतं लोकाद्वादनकत्वात् ॥ समेधयंतं वर्धयंतं विराजयंतं प्रकाशयंतं अभितोयांतं अंतःपुरदर्शनसाधनत्वे नखमध्यं प्राप्तं ॥ २ ॥ भुविमंदरस्थाभाति अधिकसन्निधाना भवति पुष्करस्था अङ्गीतिशेषः ॥ सेदानीं निशाकरस्थेति पर्यायालंकारः पादचतुष्टये स्थाइत्येकपदयमकंच ॥ भुवि मंदरे प्रदोषेसागरेऽधिकलक्ष्मीसंधानं ऋषिवचनादेवावसेयं ॥ ३ ॥ हंसोयथेति किंचिदाधारप्रतिष्ठितशुक्लवस्तुत्वमात्रेणांवरस्थचंद्रेसादृश्यमितिकतकः ॥ कुंजरोप्यत्रश्वे

ततः समध्यंगतमंशुमंतं ज्योत्स्नावितानं मुद्गरुद्धमंतं ॥ ददर्शधीमान् भुवि भानुमंतं गोष्ठेष्टपं मत्तमिव भ्रमंतं ॥ १ ॥ लोकस्य पापानि विनाशयंतं महोदधिचापि समेधयंतं ॥ भूतानि सर्वाणि विराजयंतं ददर्श शीतांशुमथाभियांतं ॥ २ ॥ याभातिलक्ष्मीर्भुविमंदरस्था यथा प्रदोषेषु च सागरस्था ॥ तथैव तोयेषु च पुष्करस्थारराजसाचारुनिशाकरस्था ॥ ३ ॥ हंसोयथाराजतपंजरस्थः सिंहोयथामंदरकंदरस्थः वीरोयथागर्वितकुंजरस्थश्चंद्रोपिवभ्राजतथांवरस्थः ॥ ४ ॥ स्थितः ककुद्धानिवतीक्ष्णशृंगो महाचलः श्वेतइवोर्ध्वशृंगः ॥ हस्तीवजां वृनदवदृशृंगो विभाति चंद्रः परिपूर्णशृंगः ॥ ५ ॥ विनष्टशीतांबुतुषारपंको महाग्रहग्राहविनष्टपंकः ॥ प्रकाशलक्ष्म्याश्रयनिर्मलांको रराज चंद्रो भगवाञ्छशांकः ॥ ६ ॥ शिलातलं प्राप्य यथा मृगेंद्रो महारणं प्राप्य यथा गजेंद्रः ॥ राज्यं समासाद्य यथानरेंद्रस्तथा प्रकाशो विरराज चंद्रः ॥ ७ ॥

तएव अंवरमपि तत्किरणैरेव श्वेतमिति बोध्यं अंवरस्थोऽंवरमध्यस्थः ॥ ४ ॥ परिपूर्णशृंगः परिपूर्णकलंकरूपहरिणशृंग इत्यर्थः ॥ जांबूनदवद्वेति स्वरूपकथनमात्रं ॥ ५ ॥ विनष्टः शीतांबुतुषाररूपः शीतलजलविंदुसंपर्करूपः पंकोयस्य तं तत्त्वं च वर्षकालस्यातीतत्वाद्बस्तुतो हिमकालेपि विनष्टः शीतलजलविंदुसंपर्करूपः पंकोयस्य तमित्यर्थः ॥ हिमालयस्यातिदूरत्वादिति भावः ॥ विनष्टेति द्वितीयार्थे प्रथमामंगीकृत्येदं महाग्रहस्य सूर्यस्य ग्राहेण किरणसंक्रमेण विनष्टो विनाशितः पंकस्तमो येन सः ॥ अतएव प्रकाशलक्ष्म्याश्रयेण हेतुना निर्मलांकः व्यक्तस्फुरल्लालनः रराज गगनमध्यं प्राप्येति शेषः ॥ ६ ॥ शिलातलं गुहाबहिस्स्थं ॥ ७ ॥